770/07

Den 23. april 2007 blev i sag nr. 69.619:

xxxxxxx xxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxx

mod

GF-Forsikring A/S
Karlavej 1
5270 Odense N

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har bilforsikring i GF-Forsikring A/S, klager over, at selskabet har anerkendt klagerens fulde erstatningsansvar for et anmeldt færdselsuheld, hvori den forsikrede bil har været impliceret.

Uheldet skete den 6/2 2006 kl. ca. 8:00.

Af modpartens skadeanmeldelse af 24/2 2006 fremgår:

"**Oplysninger om uheldet:**
Jeg holder parkeret da jeg er ved at aflevere min datter i dagpleje, da naboen bakker ind i mig. Der er meget glat så hun glider ind i min bagende.

**Var der gadebelysning?:** Ja

**Oplysninger om føre:**
meget glat

**Oplysninger om hastighed:**
parkeret

**Oplysninger om skyld:**
Det har den anden fører. Jeg er ikke i min bil da skaden sker, hvor hun bakker ind i mig."

Selskabet har ved skrivelse 28/3 2006 anmodet klageren om at udfylde og indsende en skadeanmeldelse. Klageren har ved skrivelse af 6/4 2006 besvaret selskabets skrivelse således:

> "Jeg har ikke anmeldt nogen skade, idet jeg er af den overbevisning af hver part bærer egne omkostninger, jfr. nedenstående.
>
> Modparten parkerede sin bil midt på vejen og halvt foran min indkørsel, det var midt på vejen, idet der lå meget sne, som var fejet til siderne i forbindelse med snerydning. Det var en helt unødvendig parkering, idet modparten kunne parkerer i indkørsel hvor hun skulle aflevere sit barn i dagpleje.
>
> Idet jeg bakker ud af min indkørsel glider min bil ca. 20 cm. ned af kantsten og rammer modpartens bil (et lille 'kys' må man sige). Hun har gentagne gange fået at vide, at jeg har problemer med at komme ud/ind når bilen bliver parkeret ud foran min indkørsel.
>
> Jeg mener derfor vi er lige gode om uheldet og hver part må betale egen reparation.
>
> Skulle der blive brug for vidne kan dagplejemor H.S. bevidne forløbet."

Endvidere har klageren i skrivelse af 12/4 2006 tilføjet:

> "Jeg skal endnu engang gøre opmærksom på, at det var halvmørkt og ingen gadebelysning hvorfor jeg ikke kunne se bilen (mørk bil) som var parkeret midt på vejen på grund af sne. Jeg er derfor stadig af den overbevisning, at hver part betaler reparation af egen bil."

Klageren har desuden anmodet sin bopælskommune om at oplyse, hvornår gadebelysningen tændtes på skadedatoen. Kommunen har rettet henvendelse til NESA, som styrer belysningen. De har oplyst, at gadebelysningen den pågældende dato blev slukket ca. kl. 7:50.

Ved skrivelse af 15/6 2006 har klageren indbragt sagen for nævnet. Selskabet har ved svarskrivelse af 3/7 2006 fastholdt afgørelsen.

Klageren har til selskabets fastholdelse fremsendt følgende kommentarer i skrivelse dateret den 14/7 2006:

> "1. I skadeanmeldelse fra H.P. af 24. februar 2006 oplyses det:
> Der var ingen vidner, men det passer ikke, der var anden mor som lige havde afleveret sit barn og stod på vejen, der var dagplejemoderen H.S. samt min kæreste L.R.

2. I spørgsmålet om gadebelysning oplyses ja, passer ikke, jeg kørte hjemmefra ca. kl. 8.05 idet jeg skulle aflevere børnebørn i skole kl. 8,15 (skolen ligger 1½ km væk). Jeg vedlægger ligeledes mail fra G. Kommune med oplysning om hvornår gadebelysning er slukket. Jeg er stadig helt sikker på at gadebelysning var slukket og det var halvmørkt, det var også svært at se hvad der var sket på bilerne.

3. Med hensyn til modpartens illustration af uheldet, kan jeg oplyse, at min bil har ramt modpartens med den modsatte side end illustration viser. Jeg har selv prøvet at vise dette ved vedlagte tegning. Det fremgår da også klart af begge forklaringer, at der var sne, men på modpartens tegning holdes der helt ved kantsten hvilket var umuligt på grund af sne.

4. Foto af hus og vej er taget på et helt andet tidspunkt, ingen sne, og man kan heller ikke se, at der er plads til 2. biler i dagplejemoders indkørsel. Den dag uheldet skete holdt der som sagt kun 1. bil og der var rigeligt plads til 2. biler og derfor ingen grund til at holde midt på vejen."

Selskabet har hertil i skrivelse af 27/7 2006 bemærket:

"Vi har forståelse for I.M.'s irritation over modpartens gentagne parkeringer lige ud for indkørslen. Imidlertid har dette ikke indflydelse på erstatningsansvaret.

Modpartens parkering har ud fra vor forsikringstagers oplysninger været i strid med bestemmelserne i Færdselslovens § 28, stk. 1 og 2. Derimod finder vi ikke at bestemmelsen i Færdselslovens § 35 er overtrådt, jf. § 36. Parkeringen har således ikke været hensigtsmæssig, men vor forsikringstager burde have set modpartens mørke bil, idet tidspunktet for uheldet var meget tæt på ophøret for lygtetændingstiden. Der er ikke enighed om gadebelysningen var tændt. Endvidere var der ud fra det oplyste en del (lysreflekterende) sne i området.

Vor forsikringstager har ubetinget vigepligt ved udkørsel fra indkørslen, jf. Færdselslovens § 26, stk. 3.

I henhold til Færdselslovens § 103, stk. 2 skal erstatningsansvaret afgøres under hensyntagen til de foreliggende omstændigheder. Der er en klar praksis for at man som altovervejende udgangspunkt pålægges det fulde ansvar, når man påkører en parkeret bil, dette er uanset om den er ulovligt parkeret. Dette udgangspunkt kan eventuelt fraviges hvis den kørende bilist ikke har haft reel mulighed for at se, og dermed undgå påkørslen af, den parkerede bil. - det er i denne forbindelse at vejbelysningen kan have betydning. Endvidere har det væsentlig betydning om parkeringen er sket på en større gennemgående vej eller på en mindre vej i et beboelseskvarter samt karakteren af oversigtsforholdene i øvrigt. I den konkrete sag finder vi ikke der er grundlag for at fravige udgangspunktet for, at det er den kørende bilist der pålægges det fulde ansvar.

Endelig skal vi bemærke at en eventuel fordeling af erstatningen ifølge retspraksis skal ske således, at hver part betaler en brøkdel af den anden parts skade, f.eks. at

A betaler 50 % af B's skade, og B betaler 50 % af A's skade. Der er således ikke praksis for, at hver part betaler egen skade.

I øvrigt henvises til kendelse nr. 64.480 samt 52.525 fra Ankenævnet."

Nævnet har fået forelagt de i sagen vedlagte fotos.

Nævnet udtaler:
Selskabet er ansvarsforsikrer for klageren og kan i forhold til modpartens selskab afgøre skyldsspørgsmålet, da selskabet hæfter direkte, jf. færdselslovens § 108, stk. 1.

Efter sin gennemgang af sagen, herunder oplysninger om vejr- og belysningsforhold på uheldsstedet, finder nævnet ikke grundlag for at tilsidesætte praksis, hvorefter klageren tilkendes fuld skyld, da hun har ubetinget vigepligt ved udkørsel. Dette gælder efter nævnets opfattelse også, selv om modparten i den pågældende situation måtte have parkeret ulovligt.

Nævnet kan derfor ikke kritisere selskabets afgørelse, hvorfor

b e s t e m m e s :

---

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann